

[Første næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af:

Forslag til lov om uddannelse af håndarbejds lærere m. fl.

(Lovforslag nr. L 65. Fremsat 1/11 78).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 19 opførte sag, nemlig:

19) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om statsstøtte til visse private seminarier.

(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 1/11 78).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Tove Lindbo Larsen (S):**

Fremsættelsen af lovforslaget om uddannelse af håndarbejds lærere m. fl. anser jeg som et virkelig godt initiativ. Der eksisterer i dag mange forskellige måder, hvorpå man kan uddanne sig til håndarbejds lærer. Dette forslags gennemførelse vil være en styrkelse og en højnelse af faget både på de frie skoler og i fritidsundervisningen. Det vil gavne lærerne, der vil blive bedre funderede, og dermed gavne elever og kursister, idet også de pædagogiske fag bliver styrket.

Det er tillige formålet med de to lovforslag at ligestille uddannelsen af lærere i håndarbejde med andre læreruddannelser. Uddannelsen tager sigte på undervisning af unge og voksne og har til formål at give faglig og pædagogisk indsigt og tillige praktisk skoling, der er nødvendig for at undervise på dette område, samt også at tilstræbe at fremme de studerendes personlige og kreative udvikling. Vender man blikket mod andre nordiske lande, ser man en lang tradition for egentlig formaliseret læreruddannelse i håndarbejde og husflid på linje med andre læreruddannelser. Det er således naturligt, at også Danmark etablerer en formaliseret uddannelse af håndarbejds lærere m. fl.

Den foreslåede uddannelse er 2½-årig og består af en faglig grunduddannelse på ½ år efterfulgt af en pædagogisk uddannelse på 2 år, hvori også indgår faglig uddannelse. I forslaget er indholdet af såvel grunduddannelsen som den faglig-pædagogiske uddannelse fastlagt, dog således, at det er undervisningsministeren, der udfylder rammerne og godkender de endelige undervisningsplaner.

Når uddannelsen er opdelt i to afsnit, en grunduddannelse og en faglig-pædagogisk del, er det begrundet i ønsket om at opnå et nogenlunde ensartet fagligt begynder-niveau på den sidste, 2-årige del. Jeg er enig i denne opbygning, idet det vil være muligt i højere grad at opnå gode resultater på det pædagogiske, det kulturelle og det samfundsvendte område.

En uddannelse som denne er naturligvis præget af skabende aktiviteter, hvad den også skal være, men jeg finder det meget væsentligt, at man har fået det pædagogiske med i uddannelsen, så man giver de studerende mulighed for at overføre det teoretiske stof til praktiske aktiviteter. Det vil få stor betydning både for det folkeoplysende arbejde og for muligheden for at skabe godt arbejdsmiljø i undervisningssituationen. Det forekommer mig at være særdeles vigtigt, idet man må forudse, at de kommende lærere vil få et meget nuanceret klientel at arbejde med. Jeg tænker her på, at lærerne vil kunne komme ud for at undervise på kostskoler for unge, i ungdomsskoler, i den almindelige fritidsundervisning for voksne og også ved specialundervisning.

Der er megen fleksibilitet i uddannelsen, idet en studerende, der allerede har tilegnet sig tilstrækkelige kundskaber, kan fritages for dele af uddannelsen. Ligeledes er de sædvanlige krav om adgangskriterier, prøver, karaktergivning, eksamen m. v. påtænkt udformet i bekendtgørelsesform for at tilgodese en institutions eller en skoles særpræg. Personligt var jeg nok mest indstillet på lidt mere fasthed omkring ikke mindst afslutningsformerne, men har forståelse for traditioners vægt.

I forslaget er spørgsmålet om efter- og videreuddannelse også taget op. Det finder jeg meget positivt. I forslaget er eksempelvis nævnt et specialkursus ved Århus universitet som en af mulighederne.

Den omtalte ligestilling går ud over det uddannelsesmæssige også på det økonomi-